

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5687

гр. София, 03.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав, в закрито заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **6302** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс.

С жалба от 22.06.2023 г. П. Т. П., с постоянен и настоящ адрес в [населено място] е оспорил издадената от началника на Районно управление - МВР – Б. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, № 23-0246-000105/14.06.2023 г., с която на оспорващия, като водач на лек автомобил, на 14.06.2023 г. в [населено място], Област С., понеже отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510 RDM“, № 0177 е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“. С жалбата, по т. VII е заявено от жалбоподателя и изрично искане за спиране изпълнението на заповедта, на основание чл. 166 АПК, тъй като „изпълнението ѝ би причинило значителни и трудно поправими вреди“, предвид твърдението, че: работи като шофьор „и изпълнението на ПАМ го поставя в невъзможност да реализира доходи, респ. да посреща финансовите нужди на семейството си за храна, лекарства, режийни и всякакви битови нужди“; няма други доходи или лице, което да го издържа.

Съдът, в настоящия състав дължи произнасяне, само досежно заявеното с жалбата искане за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, № 23-0246-000105/14.06.2023 г.

Искането е неоснователно и недоказано.

Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата разпорежда „за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения“ да се прилага ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или

химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. За процесния случай е налице именно тази хипотеза. Разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП постановява, че подадената жалба срещу заповедта за налагане на ПАМ не спира изпълнението на приложената административна мярка. С други думи – предварителното ѝ изпълнение е предвидено по силата на закона, поради което и в процесната заповед не се съдържа изрично разпореждане за предварително изпълнение. Според чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от Съда, при условията на ал. 2 – „ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, само въз основа на нови обстоятелства“. В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на значителни или труднопоправими вреди. Жалбоподателят не сочи конкретни доказателства, представляващи „нови обстоятелства“, по смисъла на нормата на чл. 166, ал. 2, изр. второ АПК, приложима на основание ал. 4. Приложеният към жалбата трудов договор от 27.05.2015 г. не е подкрепен с данни и доказателства, дали е действащ към настоящия момент. Не са представени и други доказателства, които да установяват и доказват твърденията за наличие на семейство, което жалбоподателят издържа финансово. Тези констатации не обуславят извода, че отнемането на свидетелството за управление на МПС, за което впрочем няма данни, дали П. Т. П. реално притежава, ще му причини значителни и/или труднопоправими вреди. Твърдените бъдещи (хипотетични вреди) не са от категорията на непреодолимите причини.

Каза се по – горе, че прогласената с чл. 171 ЗДв.П цел на отнемането на СУМПС представлява превантивна мярка, целяща да осигури безопасността на движението по пътищата и да преустанови извършването на административни нарушения. Отчитайки фактическата причина за налагането на ПАМ – отказ на П., като водач на МПС да бъде проверен с техническо средство за това, дали е употребил алкохол, както и приложената в административната преписка справка за извършени от същия множество административни нарушения по смисъла на ЗДвП, включително през последните четири години, предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, № 23-0246-000105/14.06.2023 г. гарантира изпълнение на целта по чл. 171 ЗДв.П, която превъзхожда по значимост изтъкнатия от оспорващия личен интерес.

Водим от гореизложените мотиви, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. Т. П. за спиране изпълнението на издадената от началника на Районно управление - МВР – Б. ЗАПОВЕД ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ПРИНУДИТЕЛНА АДМИНИСТРАТИВНА МЯРКА, № 23-0246-000105/14.06.2023 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването.

Делото да бъде докладвано на председателя на Административен съд София - град, за определяне на съдия-докладчик, който да се произнесе, относно жалбата за незаконосъобразност на същата заповед.

СЪДИЯ: